

братска рѣка. Но и тозъ-пѣтъ ще видимъ, че Българинътъ пакъ останѣ излъганъ: побратимство съ Гъркъ небува, особенно съ Гъркъ отъ Византия!

Като остави Неда, Михаилъ отъ день-на-день чакаше да са развали съ брата ѣ Стефана-Уроша, а отъ друга страна Андроникъ са готвѣше да иде въ Цариградъ за да свали дѣда си отъ прѣстола. Планътъ му бѣше да отнеме отъ Сърбія южната Македонія, и да усили войската си съ Албано-македонскы воленитири. За туй и подкладе Михаила срѣщу Сърбытъ, като го лъжѣше, че ако Цариградскыйтъ походъ са свърши честито, Михаилъ ще получи голѣма часть отъ Тракія, и една сумма нары за възнагражденіе и като зетъ и като съюзникъ.

§ 53. Българо-Византийскы работы въ правленіето на Михаила Страшимировича.

Договорътъ, които бѣ сключенъ въ Демотика на 1327. год., немалъ е никаква сила. Тѣзи събытія сѣ изложены подробно отъ Іоанна Кантакузена ⁽¹²⁾, който набѣдява Михаила Страшимировича въ измѣна и вѣроломство. Обаче лѣтописецътъ не е можилъ да скрие нѣкое обстоятелства, които съвсѣмъ оправдаватъ Михаила и показватъ, че причината дѣто не сѣ са опазили тѣзи условія не былъ той, а по-младыйтъ Андроникъ, който скоро поченѣ съ сѣкаквы хитрини да са извращѣ, повыка при себе си Боеслава, даде му началство надъ войската и му стори голѣмъ почетъ, и съ туй развали спокойствіето на Михаила, който доста са помжчи дордѣ от-страни притезаніята на Боеслава за Търновскыя престолъ.

Като испыта нѣколко пѣти вѣроломството на съюзника си, Михаилъ са рѣши да земине на страна-

(12) Cantacuzeni historiarum t. I, lib. 56, 57, 58.